

Mateo Balaban (Rain Bordo)

Boje se boje

Letim nježno i sretno na krilima,
činim sve ne bi li mi se približila.
Ljubi tiho, stišće glasnije
tako je kad ljubav pobjeđuje.

Obronak oblaka se pokazuje,
tvori sliku koja nas miluje.
Tvorimo i mi glazbu,
plesom stazu koja nadahnjuje.

Plešemo kao iskre na plamenu,
iskrenih osobnosti na obodu
istine, iste one koja svojim činima
pokazuju put za slobodu odgoja.

Mi smo djeca cvijeća!
Naše zgrade su od drveća!
Naše misli su šarene!
Naše ljutnje otpuštene!

Mi smo djeca istine.
Slobodni od pustinje.
Naša mladost propitkuje
vaša djela, stari prdonje!

Mi smo djeca cvijeća!
Naše zgrade su od drveća!
Naše misli su šarene!
Naše ljutnje otpuštene!

Mi smo djeca istine.
Slobodni od pustinje.
Naša mladost propitkuje
vaša djela, stari prdonje.

Bacamo boje prema platnima,
oboji dušu koja ne boji!
Ne boj se ni ti, dušo zarobljena,
kad tad ćeš biti obojena!

Sve je crveno!
Sve je zeleno!
Oboji nas šareno!
Pusti nas da bojimo!

Mateo Balaban (Rain Bordo)

Kad boja progovori

Krk, Galerija Decumanus
20. 2. – 12. 3. 2026.

Mateo Balaban — biografija

Mateo Balaban (Rain Bordo) hrvatski je slikar i pjesnik čiji se rad temelji na istraživanju emocije, empatije i humanizma. U svom umjetničkom izrazu spaja slikarstvo i poeziju u jedinstvenu cjelinu, stvarajući radove snažnog simboličkog i emocionalnog naboja.

Izlagao je na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj, a njegov opus obuhvaća slike, poeziju i multimedijalne projekte.

Telefon: 00385911370309
Web: www.rainbordo.com
Facebook: www.facebook.com/rainbordo
Instagram: www.instagram.com/rain_bordo

Impressum

Organizator:
Centar za kulturu Grada Krka
Galija 36, 51500 Krk, Hrvatska
kultura@gradkrk.net
www.kulturakrk.net

Izdavač:
Centar za kulturu Grada Krka

Za izdavača:
Igor Gržetić

Esej i prijevod sažetka:
Mateo Balaban
Dizajn:
LURI DESIGN

Tisak:
Kerschoffset d.o.o. Zagreb

Naklada:
100 primjeraka

Pokrovitelj:
Grad Krk

Kad boja progovori

Slikarstvo i poezija Matea Balabana (Rain Bordo) nastaju iz istog unutarnjeg izvora – iz potrebe da se manjak empatije ne registrira kao stanje, nego da se na njega odgovori.

U njegovu radu slika i riječ nisu paralelni izrazi, već međusobno prožeti oblici istog iskustva. Boja govori ondje gdje riječ zastane, a riječ nastavlja ondje gdje se boja zgusne u tišinu.

Balabanovo slikarstvo karakterizira snažna emocionalna napetost, reducirana forma i simbolički naboj. Površine platna često djeluju kao unutarnji pejzaži – mjesta susreta krhkosti i otpora, tame i svjetla, lomova i nade. Nema narativne doslovnosti; prisutna je sugestija. Promatrač je pozvan da ne gleda sliku kao objekt, nego kao stanje.

Poezija Rain Bordo nastavlja isti misaoni i emocionalni tok. Stihovi su kratki, ogoljeni, ponekad gotovo brutalni u svojoj iskrenosti, ali uvijek vođeni humanističkim impulsom. Ljubav, bunt, strah, odgovornost i sloboda temeljni su pojmovi oko kojih se gradi njegov poetski svijet. Riječ je sredstvo otpora, ali i pomirenja.

Izložbena sinteza slikarstva i poezije ne funkcionira kao ilustracija jednog medija drugim, već kao dijalog. Slike ne objašnjavaju stihove, niti stihovi tumače slike – oni se susreću u prostoru gledateljeva iskustva. Upravo u tom susretu nastaje treći sloj rada: tiha, ali snažna svijest o potrebi empatije kao aktivnog čina.

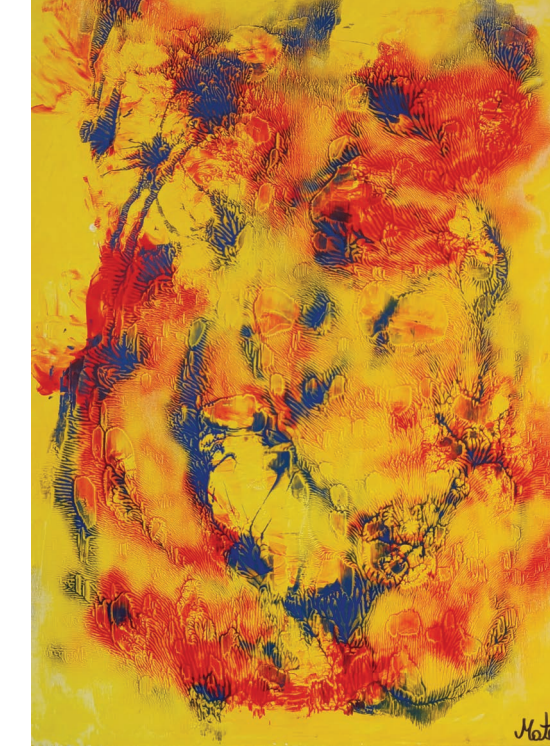
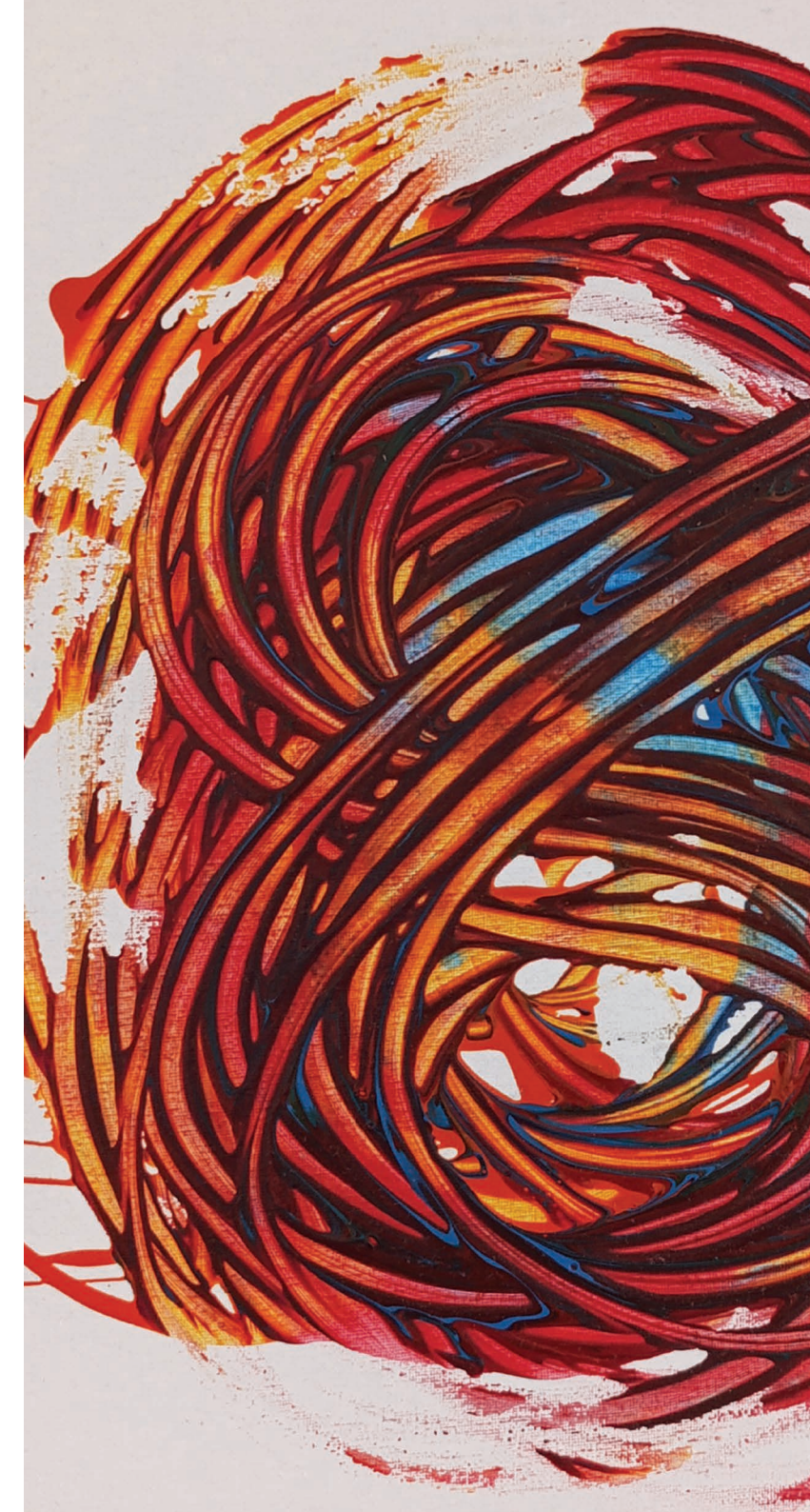
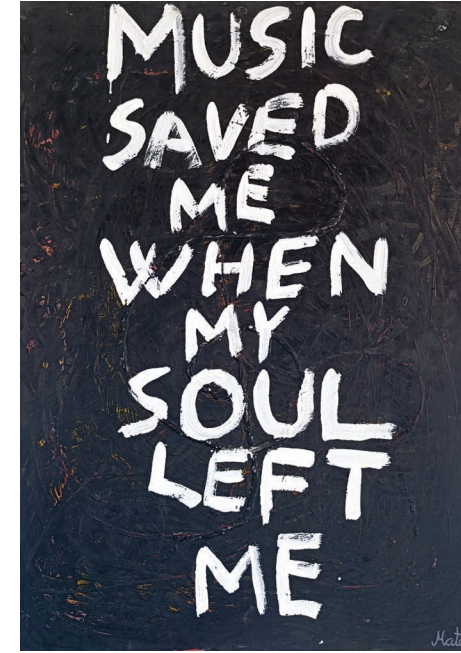
Rad Matea Balabana ne traži brzu interpretaciju. On traži prisutnost. Pogled koji traje. Čitanje koje boli. I odluku da se, barem na trenutak, ostane čovjek.

Mateo Balaban (Rain Bordo) develops his painting and poetry as two inseparable expressions of the same inner impulse – a response to the lack of empathy in contemporary society.

His paintings function as emotional landscapes, built through reduced forms, symbolic tension and a strong sense of vulnerability and resistance. They do not narrate, but evoke states of being.

His poetry continues this path through concise, stripped-down language, addressing themes of love, revolt, fear, responsibility and freedom. In the exhibition context, painting and poetry enter into a dialogue rather than illustrating one another.

The viewer is invited to experience the works not as isolated objects, but as a shared space of reflection. Balaban's work ultimately calls for presence, awareness and empathy as conscious, active choices.

Svjetovi

Otopila si moje svjetove,
u šumski žamor vratila me.
Pozlatila moje maslačke,
naučila me voljeti mačke.

Mržnja je nestala,
rima se pojavila.
Ljepota zasjala,
smijeh si posijala.

Otopila si moje grubosti,
otklonila moje ludosti.
Zacrvenila moje obraze
kao u travi makove.

Otopila si moje srdašće,
ono koje na dno vuklo me.
Valjda sam trebao dopustiti
da u život udeš mi.

Mržnja je nestala,
rima se pojavila.
Ljepota zasjala,
smijeh si posijala.

Još jednom ti hvala
što si to učinila.

Pravila za slikanje

Prvo pravilo slikanja:

Kada misliš da trebaš staviti još boje; stani.

Drugo pravilo slikanja:

Crvena boja uz sve paše!

Treće pravilo slikanja:

Ne slušaj nikoga kako bi tvoje slike
trebale izgledati.

Kimaj glavom u znak odobravanja,
zatim odbaci sve što su ti rekli i
napravi po svome!

Plan za dalje

Čovjek je jedinka,
boja i stih za sebe sam.
U tihoj sjeni
šapće njemu mrak:

“Dođi k meni,
za tebe imam sve.
Tihu nadu
da pružit ću ti zrak.”

Ali čovjek ne da se,
u njemu iskra tinja;
da još jednom
mu zvijezda sija.

Jer, vidiš, čovjek,
ipak nije otok sam.
On dio je kopna
i boje su mu plan...

Plan za dalje.